

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 458/2020-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátska kancelária, Slovenská 69, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou sp. zn. 1 Pn 162/20/7713 z 15. júna 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], bez uvedenia povinného údaja, dátumu narodenia (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 1 Pn 162/20/7713 z 15. júna 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 7. januára 2020 na Kriminálnom úrade finančnej správy Slovenskej republiky oznámenie o možnom porušení colných predpisov postupom Polície Slovenskej republiky. Jeho oznámeniu predchádzalo uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Východ v Košiciach (ďalej len „vyšetrovateľ NAKA“) zo 16. marca 2018, ktorým bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu „*neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. b) a c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona*“.

3. Vyšetrovateľ NAKA vydal 27. marca 2018 príkaz na vykonanie prehliadky priestorov spoločnosti [REDAKOVANÉ], na základe operatívno-pátracej činnosti, že došlo k spáchaniu prečinu porušovania predpisov o obehu tovarov v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 1 Trestného zákona.

4. Dňa 29. marca 2018 vyšetrovateľ NAKA vykonal v priestoroch spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], prehliadku iných priestorov a pozemkov, počas ktorej bol zaistený deklarováný tovar, a to lieky s rôznym označením určených na liečbu erektilnej disfunkcie, ktoré nie sú registrované ani prepustené na trh Európskej únie. Vyšetrovateľ tak mal konať v rozpore s čl. 240 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v znení neskorších predpisov, tým spôsobom, že bez vedomia a povolenia colných orgánov vyňal z colného skladu tovar prepustený do colného režimu colné uskladnenie.

5. Uznesením zo 4. mája 2020 sp. zn. ČVS: KUFS-9//7082-V-2020 podľa § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vyšetrovateľ NAKA oznámenie sťažovateľa (pozri bod 2) odmietol, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť 11. mája 2020, a to z dôvodu zrejmeého rozporu výroku uznesenia s jeho odôvodnením, v ktorej žiadal o jeho zrušenie, pretože nesúhlasí s rozhodnutím vyšetrovateľa, keďže vyšetrovateľ NAKA mal vykonať prehliadku priestorov v spolupráci s colnou správou a dané priestory sú colným skladištom a tam sa nachádzal tovar v zmysle povolení Colného úradu Prešov, pričom bol odňatý tovar definovaný na strane č. 2 až 10 zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov. Sťažovateľ ďalej poukazuje na znenie ustanovení Colného kódexu Únie, ústavy, európsku judikatúru s tým, že zvyrazňuje to, že vyšetrovateľ NAKA ani neoznámil odňatie tovaru spod colného dohľadu colným orgánom.

6. Okresná prokuratúra riadny opravný prostriedok sťažovateľa napadnutým uznesením zamietla ako nedôvodný.

7. Podľa názoru sťažovateľa, ktorý bol osobou zodpovednou za prevádzku colného skladu, okresná prokuratúra napadnutým uznesením zasiahla do jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a tiež práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože colné orgány podľa čl. 240 Colného kódexu Únie nedali súhlas na to, aby sa mohlo nakladať s tovarom pod colným dohľadom.

8. Uznesenie okresnej prokuratúry je podľa sťažovateľa zjavne svojvoľné, arbitrárne a nedávajúce odpoveď na základné otázky tohto prípadu (ide o tvrdenie prokurátora, že v tomto prípade škoda nevznikla, hoci v colnom sklade sa nachádzal tovar v hodnote 7 mil. € a preukázateľne bol tovar aj odňatý z colného skladu za viac ako 80 000 €, ale aj ďalšie námietky sťažovateľa, že napr. tovar bol odňatý v rozpore s čl. 240 Colného kódexu Únie, pozn.).

9. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že základné práva na súdnu a inú právnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené boli. Súčasne požaduje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a domáha sa aj náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

14. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

16. Podstatou ústavnej sťažnosti je namiatané porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť vydaním napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry o zamietnutí jeho sťažnosti proti rozhodnutiu vyšetrovateľa NAKA, ktoré sťažovateľ považuje za svojvoľné a arbitrárne.

17. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov.

Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019 a podobne).

18. Ústavný súd najprv zdôrazňuje, že ak orgány činné v trestnom konaní po zvážení všetkých okolností prípadu nerozhodli o prípadnej trestnosti skutkov, ktoré boli predmetom trestného oznámenia sťažovateľa, nemohli porušiť jeho zákonom ani ústavou chránené práva. Nikto totiž nemá právny nárok a už vôbec nie ústavnoprávny nárok na to, aby jeho podaniu bolo vyhovené. Ak vykonané dôkazy, resp. zistenia orgánov činných v trestnom konaní nedávajú podklad na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, nemôže príslušný orgán činný v trestnom konaní začať konať alebo pokračovať v konaní, prípadne nariadiť, aby sa trestné konanie začalo alebo sa v ňom pokračovalo.

19. Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu má iba zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa s jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave (napr. II. ÚS 88/99, IV. ÚS 423/09, I. ÚS 72/2020).

20. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, ale tomuto právu zodpovedá iba povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť.

21. Ústavný súd preskúmal námietky sťažovateľa uvedené v ústavnej sťažnosti (najmä body 4 a 5), ako aj prílohy k nej priložené, najmä napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry a konštatuje, že jeho sťažnosť je neopodstatnená.

22. Prokurátor ako nadriadený orgán k sťažnosti sťažovateľa v podstatnom uviedol:

„V prvom rade je potrebné poukázať na to, oznamovateľ svojou argumentáciou odvoláva na citácie Súdneho dvora Únie ohľadom pojmu vyššia moc. Pričom však nikde ani náznakom nespomína škodu, ktorá mu mala byť samotným prečinom porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 1 Trestného zákona spôsobená, pričom je to obligatórny znak tohto trestného činu. K danému treba uviesť, že škoda by mu ani nemohla vzniknúť, nakoľko takýto tovar by nemohol byť prepustený do príslušného režimu, nakoľko sa jedná o tovar neregistrovaný ani neprepustený na trh Európskej únie. V danej veci je potrebné uviesť, že oznamovateľ vo svojej sťažnosti a tiež aj samotným oznámením vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu, ako už bolo uvedené aj v samotnom uznesení o odmietnutí, uvádza skutočnosti týkajúce sa vznesenia obvinenia voči jeho osobe zo zločinu neoprávneného zaobchádzaniu s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. a), b) c), ods. 2 písm. b) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 3 písm. b) Trestného zákona vedeného pod ČVS; PPZ-58/NKA-VY1-2019, ktoré priamo súvisia s vykonanou prehliadkou iných priestorov a pozemkov dňa 29. marca 2018 vyšetrovateľom PZ NAKA Východ v priestoroch spoločnosti [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] počas ktorej bol zaistený deklarovaný tovar a to lieky s rôznym označením určené na liečbu erektilnej dysfunkcie, ktoré nie sú registrované ani prepustené na trh Európskej únie. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že prehliadka vykonaná v priestoroch spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] bola zákonná a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, pričom bol pri nej prítomný i prokurátor OP Vranov nad Topľou. K danému treba tiež poznamenať, že z Trestného oznámenia podaného [REDAKOVANÉ] vyplýva, že colníci Colného úradu Prešov sa o odňatí tovaru dozvedeli až 13 dní od vyšetrovateľa PZ NAKA Východ. Uvedená skutočnosť sa však nezakladá na pravde, nakoľko už samotný konateľ spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] v prítomnosti ich advokáta JUDr. Tomáša Husovského dňa 03. apríla 2018 informovali Colný úrad Prešov o zásahu NAKA. expositúra Východ v colnom sklade na adrese [REDAKOVANÉ], pričom predložili i zápisnicu o tejto prehliadke.

Vzhľadom k vyššie uvedenému bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, nakoľko neboli zistené skutočnosti,

ktoré by odôvodňovali postup podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku resp. iné rozhodnutie vo veci.“

23. Vychádzajúc z citácie záverov okresnej prokuratúry, je teda zrejmé, že tvrdenia sťažovateľa o arbitrárnosti názoru okresnej prokuratúry sú naozaj nedôvodné. Navyše, sťažovateľ ako zamestnanec skladu bol síce jednou z osôb zodpovednou za prevádzku skladu, ale nebol vlastníkom nehnuteľnosti a ani vlastníkom „nelegálneho“ tovaru, ktorý bol zaistený, keďže nebol spoločníkom spoločnosti alebo osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti, ktorej mala vzniknúť škoda, a podľa prokuratúry išlo o tovar neregistrovaný ani neprepustený na trh Európskej únie.

24. Okresná prokuratúra napokon nemá ani v tomto predprípravnom konaní postavenie súdneho orgánu a jej akékoľvek rozhodnutie nie je súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nevzťahujú sa na ňu preto ani prísne požiadavky vyplývajúce z práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyvodila judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 2/09). Článok 6 ods. 1 dohovoru sa týka predovšetkým rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (m. m. III. ÚS 206/06).

25. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

26. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite (bod 9).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu